

Ngày 5/11/2023

CHÚA NHẬT XXXI THƯỜNG NIÊN - Năm A

MI 1,14b – 2,2b.8-10- 1Tx 2,7b-9.13 - Mt 23,1-12

⁸ “Phân anh em, thì đừng để ai gọi mình là thầy, vì anh em chỉ có một Thầy; còn tất cả anh em đều là anh em với nhau. ⁹ Anh em cũng đừng gọi ai dưới đất này là cha của anh em, vì anh em chỉ có một Cha là Cha trên trời.” (Mt 23,8-9).

Bài Suy Gẫm số 91. Điểm 2: Bôn Phận Đối Với Các Anh [Chị] Em Trong Dòng.

Có lẽ trong năm qua, Anh [Chị] Em chưa suy tư đủ về nghĩa vụ phải hiệp nhất với anh [chị] em trong Dòng; đó lại là một trong những yêu cầu chính yếu của ơn gọi Anh [Chị] Em, vì Chúa Giê-su đã nói trong Phúc Âm: “Tất cả anh em đều là anh em với nhau” (Mt 23,8). Lý do thứ nhất tại sao đôi khi ít có sự hiệp nhất trong một cộng đoàn, đó là vì có người muốn vượt trội hơn kẻ khác, xét theo tiêu chuẩn con người. Về điều này, Chúa Giê-su bảo các tông đồ rằng: “Anh em đừng gọi ai dưới đất này là cha, ... cũng đừng để ai gọi mình là người chỉ đạo, vì anh em chỉ có một vị chỉ đạo, là Đấng Ki-tô” (Mt 23,9-10). Người còn thêm rằng: “Trong anh em, người làm lớn hơn cả, phải làm người phục vụ anh em” (Mt 23,11).

Anh [Chị] Em hãy duyệt xem mình có xử sự như vậy trong năm qua đối với các đồng sự chẳng. Nếu Anh [Chị] Em phải khổ tâm vì một cá nhân, Anh [Chị] Em hãy nghĩ về điều ông Môsê nói với hai người Do Thái đang xô xát nhau (Xh 2,13); hãy nhớ chúng ta là anh em với nhau, và như thánh Phaolô đã nói “*chúng ta phải nâng đỡ những người yếu đuối, không có đức tin vững mạnh...*” (Rm 15,1). Hãy chú ý đến động từ “*nâng đỡ*”: nó khiến Anh [Chị] Em phải chịu đựng lẫn nhau; ở một đoạn khác, thánh Tông đồ cũng nói: “*Anh em hãy mang gánh nặng cho nhau*” (Gl 6,2). Mỗi người có gánh nặng của riêng mình, nhưng thông thường, không phải người có gánh nặng thì sẽ chịu mang nó, vì lẽ anh ta không cảm thấy nó nặng: chính những người khác – mà anh ta có việc cần giải quyết – mới phải vác lấy.

Mỗi người phải sẵn lòng chịu đựng những tật xấu của kẻ khác một cách bác ái, nếu muốn sống hòa bình với họ. Đó là điều mà thánh Phaolô thường khuyên nhủ chúng ta trong các thư của ngài. Trong năm qua, Anh [Chị] Em có giữ thái độ như thế không? Sự hiệp nhất trong một cộng đoàn là một viên đá quý; chính vì lẽ ấy mà trước khi chịu chết, Chúa Giê-su đã thường nhắc nhủ các Tông đồ của Người (Ga 17,21); mất sự hiệp nhất là mất tất cả. Vì thế hãy ra sức bảo vệ nó, nếu Anh [Chị] Em muốn cộng đoàn của mình đứng vững.

Ngày 6/11/2023 = Lễ Chân Phước Sư Huynh Leonardo José, Sư Huynh Aurelio Maria và Các Bạn Tử Đạo tại Tây Ban Nha

www.lasan.org/fsc/saint/6-11-SPAN-MARTYRS-BR.pdf

Thứ Hai sau Chúa Nhật XXXI Thường Niên **Rm 11,29-36 - Lc 14,12-14**

¹³ “Trái lại, khi ông đãi tiệc, hãy mời những người nghèo khó, tàn tật, què quặt, đui mù.
¹⁴ Họ không có gì đáp lễ, và như thế, ông mới thật có phúc: vì ông sẽ được đáp lễ trong ngày các kẻ lành sống lại.” (Lc 14,13-14)

Bài Suy Gẫm số 50. Điểm 2: Người Ki-tô Hữu Và Việc Rước Lễ.

Khó mà tưởng tượng rằng những kẻ đã được rửa tội, được sinh ra để hưởng phúc thiên đàng, đã từng cam kết sống một đời thánh thiện, mà lại xao lãng những phương tiện mà Thiên Chúa đã ban cho để nên thánh, trong đó phương tiện chính yếu nhất là rước lấy Mình Thánh Chúa Giê-su Ki-tô: khi kết hợp với kẻ ấy, Mình Thánh Chúa thông ban cho họ dồi dào ân sủng mà họ cần, và đã được dọn sẵn cho họ. Nếu như Thiên Chúa nói, “*thân thể thì hơn áo mặc*” (Lc 12,23), thế thì thân thể là gì so với linh hồn? Cứ bỏ mặc thân xác và mọi điều thế tục, để trước hết nghĩ tới linh hồn, và cung cấp cho nó những gì cần thiết, đó chẳng phải là cách làm hợp lẽ hơn ư?

Giả dụ những kẻ đang mãi mê với việc đời như vậy, mà được một vị vua ban vinh dự đến ngự tọa tại nhà họ, liệu họ có từ chối tiếp đón ngài với những lý do kém cỏi như thế không? Cho nên chúng ta làm đúng khi liên kết sự từ chối rước lễ của nhiều người, do bận công việc phàm trần, với điều Chúa Giê-su nói trong Tin Mừng: “*Khi Con Người ngự đến*” – nghĩa là khi Người hiến mình làm của ăn thiêng liêng cho loài người – “*liệu Người còn thấy lòng tin trên mặt đất nữa không?*” (Lc 18,8). Quả thật, chính vì thiếu lòng tin mà người ta bỏ bê việc rước lễ.

Ngày 7/11/2023

Thứ Ba sau Chúa Nhật XXXI Thường Niên
Rm 12,5-16a - Lc 14,15-24

²³ “Ông chủ bảo người đầy tớ: ‘Ra các đường làng, đường xóm, ép người ta vào đây nhà cho ta. ²⁴ Tôi nói cho các anh biết: Những khách đã được mời trước kia, không ai sẽ được dự tiệc của tôi.’” (Lc 14,23-24)

Bài Suy Gẫm số 50. Điểm 1: Người Đòi Và Việc Rước Lễ.

Hôm nay, Chúa Cha hằng hữu mời chính Anh [Chị] Em đến dự tiệc, để Anh [Chị] Em nhận lãnh Con của Người, là Chúa Giê-su Ki-tô trong Thánh Thể. Người trần tục thì xin kiếu, không đến dự: “Người thứ nhất nói: ‘Tôi mới mua một thửa đất, cần phải đi thăm; cho tôi xin kiếu.’ Người khác nói: ‘Tôi mới tậu năm cặp bò, tôi đi thử đây, cho tôi xin kiếu’. Người khác nói: ‘Tôi mới cưới vợ, nên không thể đến được.’” (Lc 14,18-20). Vài người xin kiếu vì công ăn việc làm, số khác vì những lạc thú mà họ muốn hưởng; cả hai hạng người đều ưa chuộng công ăn việc làm và những thỏa thích riêng, hơn là việc đạo đức và thờ phượng, và nhất là, hơn cái vinh dự cực đại, và điều phải làm họ vui thỏa nhất trên đời, đó là nhận lãnh Chúa Giê-su Ki-tô trong Thánh Thể.

Anh [Chị] Em hãy thương trách sự mù quáng của những kẻ sống ở ngoài đời, hằng noi theo những phương châm của thế gian, ưa thích sự đời hơn món ăn đầy mỹ vị, là Chúa Giê-su Ki-tô; một khi Người nhập vào trong những kẻ ấy, Người sẽ cho họ tham dự vào chính tiệc Thiên tính.

Ngày 8/11/2023

Cung Hiến Thánh Đường Latêranô

Ed 47,1-2.8-9.12 hoặc 1Cr 3,9c-11.16-17 - Ga 2,13-22

¹⁶ Nào anh em chẳng biết rằng anh em là Đền Thờ của Thiên Chúa, và Thánh Thần Thiên Chúa ngự trong anh em sao? ¹⁷ Vậy ai phá hủy Đền Thờ Thiên Chúa, thì Thiên Chúa sẽ hủy diệt kẻ ấy. Vì Đền Thờ Thiên Chúa là nơi thánh, và Đền Thờ ấy chính là anh em. (1Cr 3,16-17)

Bài Suy Gẫm số 188. Điểm 1: Các Nhà Thờ Của Chúng Ta Được Cung Hiến Cho Thiên Chúa.

Anh [Chị] Em hãy xem xét mấy điều sau: một, việc thánh hiến các thánh đường cho Thiên Chúa là tục lệ rất cổ xưa và thánh thiện; hai, vô số các đền thờ đã được các Tông đồ và những người kế vị xây cất và cung hiến, và ba, mặc dù Thiên Chúa vô biên ở khắp mọi nơi, nhưng Người vẫn hiện diện cách rất đặc biệt trong ngôi đền mà Người muốn chúng ta xây dựng để tôn vinh Người, như những ‘nhà lều’ để Người ở lại với loài người, là nơi Người muốn được họ thờ lạy và cầu nguyện. Chính ở nơi thánh thiêng này, Người

muốn chúng ta làm những việc thánh nhất, dành cho Người bốn phen thờ kính cao cả nhất. Để được vậy, Người ra lệnh cho chúng ta phải giữ thái độ kính cẩn khi vào đó, qua lời răn đe này: “*Vậy ai phá hủy Đền Thờ Thiên Chúa, thì Thiên Chúa sẽ hủy diệt kẻ ấy*” (1Cr 3,17). Anh [Chị] Em hãy suy xét thêm điều này: người ta long trọng mừng ngày cung hiến các giáo đường là để đền tạ Thiên Chúa về những hành động vô đạo, những tội lỗi đã xảy ra tại đó trong năm; và cũng để cảm tạ Người về những ơn lành mà chúng ta đã nhận được tại đó, cũng như để canh tân lòng mến mộ và sự tôn kính của chúng ta đối với ngôi thánh đường, “*được đặt tên cho nơi ấy là Ên Bết Ên, vì tại đây thần minh đã tỏ mình ra...*” (St 35,7).

Anh [Chị] Em hãy xem cách mình cư xử ở nhà thờ, xem Anh [Chị] Em vào đó với tâm trạng ra sao, và dâng lên Thiên Chúa lời nguyện cầu với cung cách nào. Có phải với một niềm tin mạnh mẽ vào sự hiện diện của Thiên Chúa và với một tình cảm suy tôn chân thực mà Anh [Chị] Em phải dành cho vẻ uy phong vô ngần của Người không?

Ngày 9/11/2023

Thứ Năm sau Chúa Nhật XXXI Thường Niên

Rm 14,7-12 - Lc 15,1-10

⁴ “*Người nào trong các ông có một trăm con chiên mà bị mất một con, lại không để chín mươi chín con kia ngoài đồng hoang, để đi tìm cho kỳ được con chiên bị mất?*” ⁵ *Tìm được rồi, người ấy mừng rỡ vác lên vai.*” (Lc 15,4-5)

Bài Suy Gẫm số 56. Điểm 1: Người Thầy Phải Canh Giữ Các Học Sinh Của Mình.

Trong công tác, Anh [Chị] Em “*là những tôi tớ*” của Thiên Chúa, nên Anh [Chị] Em phải là “*cộng sự viên của Người*” (1Cr 3,1.9), phải tuân theo ý định của Người, nhằm đem lại sự cứu độ cho các con trẻ mà Anh [Chị] Em phụ trách, đặc biệt những em có xu hướng lêu lổng nhất. Bài Tin Mừng của ngày hôm nay, khi đưa ra dụ ngôn người mục tử nhân lành “*có một trăm con chiên mà bị mất một con, đã để lại chín mươi chín con kia để đi tìm con chiên bị mất*” (Lc 15,4), dạy Anh [Chị] Em phải canh giữ các em lêu lổng này, kỹ hơn các em biết tự ý cư xử tốt, có hành vi đạo đức.

Anh [Chị] Em phải vận dụng mọi cách để đem những em có thói hư tật xấu về với Thiên Chúa, vì như Chúa Giê-su Ki-tô nói, “*Cha của anh em, Đấng ngự trên trời, không muốn cho một ai trong những kẻ bé mọn này phải hư mất*” (Mt 18,14). Vậy là chính Thiên Chúa dùng Anh [Chị] Em để dẫn dắt các trẻ ấy trên con đường cứu độ, nên Anh [Chị] Em phải làm sao để chúng không đi lạc; còn nếu chúng có lạc đường, thì phải đưa chúng trở lại ngay: phận vụ của Anh [Chị] Em là dẫn chúng đi trên chính lộ.

Ngày 10/11/2023

Thứ Sáu sau Chúa Nhật XXXI Thường Niên

Rm 15,14-21 - Lc 16,1-8

Thánh Lê Cả, Giáo Hoàng, Tiến Sĩ Hội Thánh

Bài Suy Gẫm số 114. Điểm 1: Sự Dịu Dàng Và Đức Khôn Ngoan Của Thánh Lê.

Sự dịu dàng và đức khôn ngoan của thánh Lê thật đáng phục; chúng giúp ngài thu hút được sự nể trọng và tôn kính của những người ngoại giáo, ngay cả những người man rợ nhất. Đức tính của thánh nhân tạo cơ hội, mà vị Giáo hoàng và hoàng đế Rôma đã lợi dụng thành công, để làm nguôi sự tranh chấp giữa hai tướng lĩnh của đạo binh đế quốc Rôma. Kế đến, hoàng đế đã xin ngài, với tư cách là giáo hoàng, đến gặp Attila, vua rợ Goths, đang tiến đến gần và sắp sửa bao vây thành Rôma, để cố thuyết phục kẻ xâm lược từ bỏ ý định phá hoại văn vật; thánh Giáo hoàng đã hoàn thành sứ mạng một cách hết sức khôn ngoan, hùng biện và hiệu quả, đến nỗi ông vua man di buộc phải rút quân và để cho nước Ý được bình yên.

Anh [Chị] Em có làm như thánh nhân, tức là bằng sự dịu hiền và khôn ngoan của mình, khiến các học trò mà Anh [Chị] Em phụ trách, phải từ bỏ tật xấu và thói hoang đàng, để tập tành lòng mộ đạo không? Cùng với sự cầu nguyện, hai đức tính trên là những phương tiện thường tác động lên các linh hồn, hơn bất cứ cách nào khác mà chúng ta có thể nghĩ ra.

Ngày 11/11/2023

Thứ Bảy sau Chúa Nhật XXXI Thường Niên

Rm 16,3-9.16.22-27 - Lc 16,9-15

Thánh Martinô, Giám Mục

Bài Suy Gẫm số 189. Điểm 1: Lòng Mộ Đạo Và Đức Bác Ái Của Người Dự Tòng.

Thánh Martinô chọn con đường binh nghiệp khi còn rất trẻ, nhưng ngài nhập ngũ trong lực lượng dân quân của đạo Ki-tô, thay vì trong quân đội của hoàng đế, và ngài ở trong quân ngũ cho đến tuổi mười tám; mặc dù là con của một người sùng bái ngẫu tượng, lúc mới mười một tuổi, ngài đã ghi danh vào nhóm dự tòng tại một nhà thờ, để rồi đem lòng sùng đạo, hoàn toàn chăm lo phục vụ Thiên Chúa, khiến ngay cả những người đã lãnh nhận phép rửa tội, ai ai cũng đều ngưỡng mộ các nhân đức của ngài. Nhất là ngài dành sự ưu ái đặc biệt cho người nghèo; lúc còn tại ngũ, có một người cơ cực mình mẩy trần trụi đến xin ngài bỏ thí thứ gì để che thân; động lòng thương, ngài liền rút kiếm ra cắt đôi chiếc áo choàng đang mặc, và trao cho người ấy một nửa; để cho ngài biết rằng nghĩa cử

ngài vừa thực hiện là dành cho chính mình, Chúa Giê-su Ki-tô đã hiện ra với ngài ngay đêm sau đó, trên mình khoác nửa áo choàng của ngài và nói: “Dù mới chỉ là dự tòng, Martinô đã mặc cho Ta chiếc áo này”.

Anh [Chị] Em đã tòng quân trong đạo binh của Chúa Giê-su Ki-tô, và có thể nói là đang phục dịch dưới quyền của Người. Anh [Chị] Em có để tâm lo phục vụ Thiên Chúa cho bằng thánh Martinô không? Anh [Chị] Em có tỏ lòng bác ái đối với người nghèo, giống như ngài đã làm, dù ngài mới chỉ là dự tòng không? Hằng ngày, Anh [Chị] Em ở luôn với trẻ nghèo và được Thiên Chúa giao nhiệm vụ mặc cho chúng tấm áo và tinh thần của Chúa Giê-su Ki-tô: trước khi bắt tay vào một thừa tác vụ hết sức thánh thiện như thế, để truyền cho con trẻ ơn lành trên đây, Anh [Chị] Em có gắng sức mặc cho mình thứ đó không? Thánh Phaolô nói: *“Không ai biết được những gì nơi Thiên Chúa nếu không phải là Thần Khí của Thiên Chúa... Thật vậy, Thần Khí thấu suốt mọi sự, ngay cả những gì sâu thẳm nơi Thiên Chúa”* (1Cr 2,10-11). Vậy Anh [Chị] Em hãy nguyện xin Thần Khí Thiên Chúa cho Anh [Chị] Em biết rõ những ơn mà Thiên Chúa đã tặng ban cho Anh [Chị] Em, để Anh [Chị] Em loan báo lại cho những kẻ mà Anh [Chị] Em phải dạy dỗ, *“mà chẳng có dùng lời lẽ khôn khéo hấp dẫn, nhưng chỉ dựa vào bằng chứng xác thực của Thần Khí và quyền năng Thiên Chúa”* (1Cr 2,4).